

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2019. május 8. *

„Fellebbezés – Gazdaság- és monetáris politika – 1024/2013/EU rendelet – A 6. cikk (4) bekezdése – 468/2014/EU rendelet – A 70. cikk (1) bekezdése – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – Az Európai Központi Bankra (EKB) ruházott feladatok – Egységes Felügyeleti Mechanizmus – E feladatoknak az illetékes nemzeti hatóságok általi gyakorlása – »Kevésbé jelentős« hitelintézet – Valamely hitelintézet »kevésbé jelentősnek« minősítését igazoló »különleges körülmények«”

A C-450/17. P. sz. ügyben,

a **Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank** (székhelye: Karlsruhe [Németország], képviselik: A. Glos, T. Lübbig és M. Benzing Rechtsanwälte)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. július 26-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselek: E. Koupepidou és R. Bax, meghatalmazotti minőségben, segítők: H.-G. Kamann Rechtsanwalt)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselek: W. Mölls és K.-P. Wojcik, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, a Bíróság elnökhelyettese (előadó), A. Rosas, L. Bay Larsen és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2018. december 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Fellebezésével a Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (a továbbiakban: Landeskreditbank) az Európai Unió Törvényszéke 2017. május 16-i Landeskreditbank Baden-Württemberg kontra EKB ítéletének (T-122/15, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:337) megsemmisítését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az Európai Központi Bank (EKB) által – az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) 6. cikkének (4) bekezdése és 24. cikkének (7) bekezdése alapján – 2015. január 5-én hozott ECB/SSM/15/1 határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

Az 1024/2013 rendelet

- 2 Az 1024/2013 rendelet (55) preambulumbekzdése értelmében:
„A felügyeleti feladatokkal való felruházás jelentős felelősséget ró az EKB-ra az Unión belüli pénzügyi stabilitás védelmezése és felügyeleti hatásköreinek a leghatékonyabb és leginkább arányos módon történő gyakorlása tekintetében. [...]”
- 3 E rendelet 1. cikkének első bekezdése az alábbi módon rendelkezik:
„E rendelet a hitelintézetek biztonságához és hatékony és eredményes működéséhez, valamint az Unió és az egyes tagállamokon belül a pénzügyi rendszer stabilitásához való hozzájárulás céljából a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szakpolitikákkal kapcsolatos külön feladatokkal bízza meg az EKB-t, mégpedig a szabályozási arbitrázs megakadályozása céljából a hitelintézetekkel szemben egyenlő bánásmódot alkalmazva a belső piaci egység és integritás maradéktalan tiszteletben tartása mellett.”
- 4 Az említett rendelet „Az EKB-ra ruházott feladatok” című 4. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat írja elő:
„A 6. cikk keretén belül, e cikk (3) bekezdésével összhangban az EKB kizárólagos hatáskörébe tartozik a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézetre vonatkozó alábbi feladatok prudenciális felügyelet céljából történő végrehajtása:
[...]”
- 5 Ugyanezen rendelet 6. cikke előírja:
„(1) Az EKB a feladatait egy, az EKB-t és az illetékes nemzeti hatóságokat magában foglaló egységes felügyeleti mechanizmus [(SSM)] keretében hajtja végre. Az EKB a felelős az [SSM] hatékony és konzisztens működéséért.
[...]
(4) Az alábbiaknak megfelelő hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok feletti felügyelet vonatkozásában, illetve az olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett, az alábbiaknak megfelelő fiókja feletti felügyelet vonatkozásában, amelyeknek a székhelye a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban van, a

[4.] cikknek az (1) bekezdés a) és c) pontján kívüli részeiben meghatározott feladatok tekintetében az EKB az e cikk (5) bekezdésében meghatározott felelősségi körrel, az illetékes nemzeti hatóságok pedig az e cikk (6) bekezdésében meghatározott felelősségi körrel rendelkeznek, az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszeren belül és az abban meghatározott eljárásokkal összhangban:

- azok, amelyek kevésbé jelentősek összevont alapon, a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintű konszolidáció szintjén, illetve egyedi szinten az azon fiókok konkrét esetében, amelyek olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett fiókjai, amely hitelintézetnek a székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban van. A jelentőséget az alábbi kritériumok alapján kell megítélni:
  - i. méret;
  - ii. jelentőség az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasága szempontjából;
  - iii. a határokon átnyúló tevékenység jelentősége.

A fenti első albekezdés tekintetében egy hitelintézetet, pénzügyi holdingtársaságot, illetve vegyes pénzügyi holdingtársaságot nem lehet kevésbé jelentősnek minősíteni, kivéve, ha ezt a módszertanban meghatározott különleges körülmények indokoltá teszik, [...] ha az alábbi feltételek közül bármelyik teljesül:

- i. teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd EUR-t;
- ii. teljes eszközállományának a székhely szerinti, a mechanizmusban részt vevő tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20%-ot, kivéve, ha a teljes eszközállománya nem éri el az 5 milliárd EUR-t;
- iii. az illetékes nemzeti hatóság által küldött azon értesítést követően, amely szerint a hatóság az intézményt jelentősnek tartja a hazai gazdaság szempontjából, az EKB az adott hitelintézetre vonatkozó átfogó értékelése, és ezen belül a mérlegértékelés alapján úgy dönt, hogy ezt a jelentőséget megerősíti.

Az EKB a saját kezdeményezésére is jelentősnek minősíthet egy intézményt, ha az a mechanizmusban részt vevő több tagállamban is rendelkezik leányvállalattal, és a határokon átnyúló eszközei és kötelezettségei a módszertanban meghatározott feltételek szerint a teljes eszköz- vagy kötelezettségállományának jelentős részét teszik ki.

Nem tekinthetők kevésbé jelentősnek azok az intézmények, amelyek az [európai pénzügyi stabilitási eszközből (EFSF)] vagy [az európai stabilizációs mechanizmusból (ESM)] közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve amelyek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor.

Az előző albekezdések ellenére az EKB a mechanizmusban részt vevő tagállamok mindegyikében legalább a három legjelentősebb hitelintézet tekintetében ellátja az e rendelettel ráruházott feladatokat, kivéve, ha az ettől való eltérést különleges körülmények indokolják.

(5) A (4) bekezdésben említett hitelintézetek tekintetében, a (7) bekezdésben meghatározott keretrendszeren belül:

[...]

- b) amennyiben az a magas színvonalú felügyelet biztosításához szükséges, az EKB – az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére, vagy valamely illetékes nemzeti hatóság kérésére – bármikor úgy dönthet, hogy a (4) bekezdésben említett hitelintézetek közül egy vagy több tekintetében minden vonatkozó hatáskörével közvetlenül él, többek között abban az esetben, ha a szóban forgó hitelintézetek az EFSF-ből vagy az ESM-ből közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve e hitelintézetek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor;

[...]

(6) E cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságok hajtják végre a 4. cikk (1) bekezdésének b), d)–g) és i) pontjában említett feladatokat és felelősek e feladatokért, valamint az e cikk (4) bekezdésének első albekezdése szerinti hitelintézetekre vonatkozó minden releváns felügyeleti határozat meghozataláért, az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszeren belül, az abban említett eljárásokat betartva.

[...]

Az illetékes nemzeti hatóságoknak rendszeresen jelentést kell tenniük az ezen cikk szerint gyakorolt tevékenységek ellátásáról.

(7) Az EKB az illetékes nemzeti hatóságokkal konzultálva, a felügyeleti testület javaslata alapján elfogadja és közzéteszi az e cikk végrehajtásának gyakorlati részletes szabályait tartalmazó keretrendszert. [...]

(8) Azokban az esetekben, amikor az EKB-t az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásában az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok segítik, az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak be kell tartaniuk a vonatkozó uniós jogi aktusokban meghatározott, a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti feladatmegosztásra és együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.”

6 Az 1024/2013 rendelet 24. cikke értelmében:

„(1) Az EKB az (5) bekezdéssel összhangban benyújtott felülvizsgálati kérelmet követően felülvizsgálati testületet hoz létre az EKB által az e rendeletben rá ruházott jogkörben hozott határozatok belső adminisztratív felülvizsgálata céljából. A belső adminisztratív felülvizsgálat arra vonatkozik, hogy az említett határozatok eljárásilag és érdemben megfelel-e ennek a rendeletnek.

[...]

(5) Az (1) bekezdésben említett esetekben bármely természetes vagy jogi személy kérheti az EKB által e rendelet szerint hozott azon határozatnak a felülvizsgálatát, amelynek ő a címzettje, vagy amely őt közvetlenül és egyénileg érinti. A Kormányzótanács (7) bekezdésben említett határozata elleni felülvizsgálati kérelmeket el kell utasítani.

(6) Minden, indokolással alátámasztott felülvizsgálati kérelmet írásban kell benyújtani, és attól a naptól számított egy hónapon belül kell eljuttatni az EKB-hoz, hogy a felülvizsgálatot kérelmező személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – attól a naptól számított egy hónapon belül, amikor e személy a határozatról tudomást szerzett.

(7) A felülvizsgálati testület – miután döntött a felülvizsgálat elfogadhatóságáról –, a kérdés sürgősségének megfelelő időszakon belül, de legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő két hónapon belül véleményt ad, és új határozattervezet kidolgozása céljából a felügyeleti testülethez utalja az ügyet. A felügyeleti testület figyelembe veszi a felülvizsgálati testület véleményét, és haladéktalanul benyújtja az új határozattervezetet a Kormányzótanácsnak. Az új határozattervezet hatályon kívül helyezi az eredeti határozatot, felváltja egy azonos tartalmú határozattal, vagy felváltja egy módosított határozattal. Ha a Kormányzótanács tíz munkanapon belül nem emel kifogást, az új határozattervezet elfogadottnak tekintendő.

[...]

(9) A felülvizsgálati testület véleményét, a felügyeleti testület által benyújtott új határozattervezetet és a Kormányzótanács által e cikk értelmében hozott határozatot meg kell indokolni, és arról értesíteni kell a feleket.

(10) Az EKB határozatot fogad el a felügyeleti testület működési szabályairól.

[...]

A 468/2014/EU rendelet

- 7 Az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU európai központi banki rendelet (HL 2014. L 141., 1. o.) (9) preambulumbekzdése kimondja:

„[...] [E] rendelet tovább fejleszti és részletezi az SSM-rendeletben az EKB és az INH-k között létrehozott együttműködési eljárásokat az SSM keretében, amennyiben ez alkalmazandó, a kijelölt nemzeti hatóságokkal is, ezáltal biztosítva az SSM eredményes és egységes működését.”

- 8 E rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„(1) Ez a rendelet állapítja meg az alábbiak mindegyikére kiterjedő szabályokat:

- a) az SSM-rendelet 6. cikkének (7) bekezdésében említett keretrendszer, nevezetesen az SSM-rendelet 6. cikkének az SSM-en belüli együttműködés vonatkozásában történő végrehajtása gyakorlati részletes szabályainak megszervezésére szolgáló keretrendszer, az alábbiakra kiterjedően:
- i. konkrét módszertan annak értékeléséhez és felülvizsgálatához, hogy a felügyelt szervezet az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében megállapított kritériumok szerint jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősül-e, valamint az ebből az értékelésből következő szabályozás;

[...]

[...]

- 9 Az említett rendelet 70. cikke, amelynek címe „Különleges körülmények, amelyek nyomán a jelentős felügyelt szervezet kevésbé jelentősnek minősül”, előírja:

„(1) Az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésének második és ötödik albekezdésében említett különleges körülmények (a továbbiakban: különleges körülmények) olyan sajátos és tényleges körülmények [helyesen: sajátos ténybeli körülmények] esetén állnak fenn, amelyek alapján a felügyelt szervezet jelentőssé minősítése nem helyénvaló az SSM-rendelet célkitűzéseit és elveit és különösen a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának szükségességét figyelembe véve.

(2) A »különleges körülmények« kifejezést szűken kell értelmezni.”

- 10 A 468/2014 rendelet 71. cikke, amelynek címe „A különleges körülmények fennállásának értékelése”, a következőképpen szól:

„(1) Eseti alapon és konkrétan az érintett felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport – de nem [felügyelt] szervezetek kategóriái – vonatkozásában kell meghatározni, hogy fennállnak-e olyan különleges körülmények, amelyek indokolják az egyébként jelentős felügyelt szervezet kevésbé jelentősnek minősítését.

[...]

A 2014/360/EU határozat

11 A felülvizsgálati testület és eljárási szabályzata létrehozásáról szóló, 2014. április 14-i 2014/360/EU európai központi banki határozat (HL 2014. L 175., 47. o.) hozta létre az 1024/2013 rendelet 24. cikkében hivatkozott felülvizsgálati testületet.

12 E határozat 7. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki az EKB által az [1024/2013] rendelet alapján hozott határozat címzettje, illetve a határozat által közvetlenül és egyénileg érintett, aki belső adminisztratív felülvizsgálatot kíván kérelmezni [...], a kifogásolt határozat megjelölésével írásbeli felülvizsgálati kérelmet terjeszthet elő a titkárnál. A felülvizsgálati kérelmet az Unió egyik hivatalos nyelvén kell benyújtani.”

13 Az említett határozat 16. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A felülvizsgálati testület a kérdés sürgösségének megfelelő időszakon belül, de legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő két hónapon belül véleményt ad a felülvizsgálatról.

(2) A vélemény javaslatot tartalmaz az eredeti határozat hatályon kívül helyezésére, egy azonos tartalmú határozattal történő felváltására, vagy egy módosított határozattal történő felváltására. Az utóbbi esetben a vélemény tartalmazza a szükséges módosításokra vonatkozó javaslatokat is.

[...]

14 Ugyanezen határozat 18. cikke kimondja:

„A felülvizsgálati testület véleményét, a felügyeleti testület által benyújtott új határozattervezetet, valamint a Kormányzótanács által elfogadott új határozatot a vonatkozó indoklással együtt a Kormányzótanács titkára kézbesíti.”

A jogvita alapját képező tényállás

15 A Landeskreditbank egy törvény által létrehozott közjogi jogi személy, amelyben kizárólag Baden-Württemberg tartomány (Németország) rendelkezik részesedéssel.

16 Az EKB 2014. június 25-én lényegében arról értesítette a felperest, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján a felperes a jelentősége folytán az EKB kizárólagos felügyelete alá, nem pedig az SSM szerinti megosztott felügyelet alá tartozik, és felhívta a felperest észrevételei megtételére.

17 A Landeskreditbank 2014. július 10-én különösen a 468/2014 rendelet 70. és 71. cikke értelmében vett különleges körülmények fennállására hivatkozva vitatta ezt az elemzést.

18 Az EKB 2014. szeptember 1-jén határozatot fogadott el, amelyben a Landeskreditbankot az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében vett jelentős szervezetté minősítette.

19 A Landeskreditbank 2014. október 6-án az 1024/2013 rendelet 24. cikkének – a 2014/360 határozat 7. cikkével összefüggésben értelmezett – (1), (5) és (6) bekezdése alapján kérte e határozat felülvizsgálatát. 2014. október 23-án szóbeli meghallgatást tartottak a felülvizsgálati testület előtt.

- 20 A felülvizsgálati testület 2014. november 20-án véleményt bocsátott ki, amelyben megállapította az EKB által 2014. szeptember 1-jén hozott határozat jogszerűségét.
- 21 A vitatott határozattal az EKB 2015. január 5-én hatályon kívül helyezte és felváltotta ezt a határozatot, egyúttal fenntartotta a Landeskreditbank jelentős szervezetté minősítését. Az EKB lényegében a következőket hangsúlyozta:
- a Landeskreditbank jelentős szervezetté minősítése nem állt ellentmondásban az 1024/2013 rendelet céljaival;
  - a szervezet kockázati profilja a szervezet minősítésének a szakaszában nem bírt jelentőséggel, és a 468/2014 rendelet 70. cikkét nem lehetett úgy értelmezni, mint amely az 1024/2013 rendelet által alá nem támasztott kritériumokat foglal magában;
  - még azt feltételezve is, hogy úgy ítélte meg, hogy a Landeskreditbank esetében különleges körülmények álltak fenn, szintén vizsgálnia kellene, hogy az ilyen körülmények indokolják-e a felperes kevésbé jelentős szervezetté való átminősítését;
  - a 468/2014 rendelet 70. cikkének (2) bekezdése alapján a különleges körülmények fogalmát megszorítóan kellett értelmezni, ebből következően pedig valamely „jelentős” szervezet „kevésbé jelentős” szervezetté való átminősítésére csak akkor kerülhetett sor, ha az EKB közvetlen felügyelete nem volt helyénvaló;
  - az arányosság elvének az értelmezés érdekében való figyelembevétele nem kötelezheti annak vizsgálatára, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében szereplő szempontok valamely szervezetre való alkalmazása arányosnak minősült-e, és a jelentős szervezetté minősítés „helyénvaló” jellegére irányuló vizsgálatát nem lehetett egyenértékűnek tekinteni az arányosság ilyen jellegű vizsgálatával;
  - a nemzeti felügyeleti keretek megfelelő jellege és azoknak az emelt szintű felügyeleti standardok alkalmazására való alkalmassága alapján nem lehetett megállapítani, hogy az EKB általi közvetlen prudenciális felügyelet nem volt helyénvaló, mivel az 1024/2013 rendelet e közvetlen felügyeletet nem annak megállapításától tette függővé, hogy a nemzeti felügyeleti keretek vagy nemzeti felügyeleti standardok nem megfelelők.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 22 A Törvényszék Hivatalához 2015. március 12-én benyújtott keresetlevelével a Landeskreditbank előterjesztette a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló keresetet.
- 23 A keresetének alátámasztása érdekében a Landeskreditbank öt jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első lényegében az EKB által alkalmazott szempontok kiválasztása tekintetében az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének és a 468/2014 rendelet 70. cikkének a megsértésén, a második a tényállás értékelésének nyilvánvaló hibáin, a harmadik az indokolási kötelezettség megsértésén, a negyedik az EKB által a mérlegelési jogköre gyakorlásának hiánya miatti hatáskörrel való visszaélésen, az ötödik pedig az EKB-nak az ügy valamennyi releváns körülményének figyelembevételére vonatkozó kötelezettsége megsértésén alapul.
- 24 A Törvényszék a megtámadott ítéletben elutasította a Landeskreditbank keresetét.

A felek kérelmei

- 25 Fellebbezésében a Landeskreditbank azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - semmisítse meg a vitatott határozatot, és rendelje el az EKB 2014. szeptember 1-jei határozatának felváltásához kapcsolódó következmények fenntartását;
  - másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és
  - az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.
- 26 Az EKB azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - a Landeskreditbankot kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - a Landeskreditbankot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 28 A fellebbezésének alátámasztása érdekében a Landeskreditbank három jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapról

- 29 Az első jogalapjával a Landeskreditbank arra hivatkozik, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének és a 468/2014 rendelet 70. cikkének értelmezése és alkalmazása keretében megsértették az uniós jogot.
- 30 E jogalap három részre oszlik.

Az első jogalap első részéről

– A felek érvei

- 31 Az első jogalap első részében a Landeskreditbank lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése és a 468/2014 rendelet 70. cikke értelmében vett „különleges körülmények” fogalmát, és különösen, hogy a Törvényszék tévesen e rendelkezéseket nem az arányosság elvével összhangban értelmezte.
- 32 A Landeskreditbank szerint az 1024/2013 rendelet csupán a jelentős hitelintézetek vonatkozásában ruház az EKB-ra kizárólagos hatáskört a hitelintézetek prudenciális felügyelete terén, és továbbra is a nemzeti hatóságok rendelkeznek hatáskörrel a kevésbé jelentős hitelintézetek prudenciális felügyelete tekintetében.

- 33 E tekintetben a Landescreditbank úgy véli, hogy az arányosság elve értelmében a Törvényszéknek az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdését és a 468/2014 rendelet 70. cikkét úgy kellett volna értelmeznie, hogy valamely szervezetet abban az esetben kell kevésbé jelentősnek minősíteni, ha a konkrét eset sajátos ténybeli körülményei alapján úgy tűnik, hogy e szervezetnek a nemzeti illetékes hatóságok általi közvetlen prudenciális felügyelete az 1024/2013 rendelet célkitűzéseinek elérését legalább annyira jól lehetővé teszi, mint az EKB általi közvetlen prudenciális felügyelet.
- 34 Ezen túlmenően a Landescreditbank azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette az *ut magis valeat quam pereat* értelmezési elv és a *probatio diabolica* megkövetelésének tilalmát, mivel az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése és a 468/2014 rendelet 70. cikke szerinti „különleges körülmények” fogalmának általa elfogadott értelmezése gátolja e rendelkezések hatékony érvényesülését, mivel lehetetlenné teszi az ilyen körülmények fennállásának bizonyítását.
- 35 Az EKB és a Bizottság vitatja a Landescreditbank érvelését.

– A Bíróság álláspontja

- 36 Amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 64. pontjában helyesen állapította meg, a Törvényszék értelmezését azon jogszabályok tekintetében, amelyek a Tanács által az EKB-ra ruházott prudenciális felügyeleti hatáskörre vonatkoznak, nem cáfolja a felperes érve, amely azon a feltételezésen alapul, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdése az ugyanezen rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) és d)–i) pontjában felsorolt feladatok tekintetében hatáskört tart fenn a nemzeti hatóságok javára a „kevésbé jelentősnek” minősített szervezetek vonatkozásában.
- 37 Először ugyanis az EKB-t a hitelintézetek közvetlen prudenciális felügyelete terén megillető hatáskör terjedelmével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az 1024/2013 rendelet 4. cikke, amelynek címe „Az EKB-ra ruházott feladatok”, az (1) bekezdésében azt mondja ki, hogy e rendelet 6. cikkének keretén belül az EKB „kizárólagos hatáskörébe” tartozik a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező „valamennyi” hitelintézetre vonatkozó, az e 4. cikk (1) bekezdésében felsorolt feladatok prudenciális felügyelet céljából történő végrehajtása, anélkül hogy különbséget tenne a jelentős és kevésbé jelentős hitelintézetek között.
- 38 Így az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének szövegéből az következik, hogy az EKB kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az e rendelkezésben felsorolt feladatok végrehajtására valamennyi hitelintézet vonatkozásában.
- 39 Igaz, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében az EKB a feladatait az EKB-t és az illetékes nemzeti hatóságokat magában foglaló SSM keretében hajtja végre, és felelős annak hatékony és konzisztens működéséért.
- 40 Ebben az összefüggésben az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (6) bekezdése szerint az illetékes nemzeti hatóságok hajtják végre e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b), d)–g) és i) pontjában említett feladatokat és felelősek e feladatokért, valamint az e cikk (4) bekezdésének első albekezdése szerinti hitelintézetekre vonatkozó minden releváns felügyeleti határozat meghozataláért, vagyis azon hitelintézetek vonatkozásában, amelyek az ez utóbbi rendelkezésben meghatározott kritériumok alapján „kevésbé jelentősek”.
- 41 A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok ennél fogva támogatják az EKB-t az 1024/2013 rendelettel ruházott feladatai teljesítésében azáltal, hogy e feladatok közül egyes feladatokat decentralizált módon hajtanak végre az e rendelet 6. cikke (4) bekezdésének első albekezdése szerinti kevésbé jelentősnek minősülő hitelintézetek vonatkozásában.

- 42 A 468/2014 rendelet (9) preambulumbekzdése szerint e rendelet továbbfejleszti és részletezi az 1024/2013 rendeletben az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok között létrehozott együttműködési eljárásokat az SSM keretében, ezáltal biztosítva e mechanizmus eredményes és egységes működését.
- 43 Ekképpen a 468/2014 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az említett rendelet célja többek között, hogy meghatározza az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (7) bekezdésében említett keretrendszert, nevezetesen az e 6. cikk végrehajtására vonatkozó gyakorlati részletes szabályok kialakítására szolgáló keretrendszert, amely az EKB és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti együttműködést szabályozza.
- 44 Így különösen az említett 1. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint a 468/2014 rendelet a IV. részében tartalmazza azokat a szabályokat, amelyek az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében megállapított kritériumok szerint a felügyelt szervezet jelentős vagy kevésbé jelentős státuszának meghatározására vonatkoznak, és ezzel összefüggésben meghatározza az ezen utóbbi rendelkezés értelmében vett „különleges körülmények” fogalmát, amelyek valamely felügyelt szervezet esetében indokolják a kevésbé jelentősnek minősítést, noha egyébként teljesíti a jelentős szervezettel minősítés kritériumait.
- 45 E tekintetben a 468/2014 rendelet 70. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy ilyen különleges körülményeket képeznek az olyan sajátos ténybeli körülmények, amelyek alapján a felügyelt szervezet jelentőssé minősítése nem helyénvaló az 1024/2013 rendelet célkitűzéseit és elveit, valamint különösen a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának szükségességét figyelembe véve.
- 46 E rendelkezés szövegéből is következik, hogy azok a releváns körülmények, amelyek a közvetlen prudenciális felügyelet gyakorlása céljából indokolják egy olyan szervezet kevésbé jelentős szervezettelé minősítését, amelyet főszabály szerint az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében meghatározott kritériumok alapján jelentős szervezetnek kellene minősíteni, kizárólag olyan körülmények, amelyek e szervezet jelentőssé minősítésének helyénvaló vagy nem helyénvaló jellegére vonatkoznak.
- 47 Következésképpen valamely jelentős szervezet tekintetében a nemzeti hatóságok általi közvetlen prudenciális felügyeletre csak olyan körülmények fennállása esetén kerülhet sor, amelyek azt mutatják, hogy e szervezet jelentős szervezettelé minősítése nem alkalmas az 1024/2013 rendelet által követett célkitűzések eléréséhez.
- 48 Amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. és 46. pontjában megállapította, a 468/2014 rendelet 70. cikke (1) bekezdésének szövege egyáltalán nem említi az EKB által valamely jelentős szervezet felett gyakorolt közvetlen prudenciális felügyelet szükségességére vonatkozó vizsgálatot, és e rendelkezés szó szerinti értelmezéséből nem következik, hogy az említett szervezet kevésbé jelentőssé minősítését indokolhatná az a tény, hogy a nemzeti hatóságok által az e szervezet felett gyakorolt közvetlen prudenciális felügyelet e rendelet céljainak az elérésére ugyanolyan alkalmas lenne, mint a kizárólag az EKB által gyakorolt felügyelet.
- 49 Következésképpen, amint azt a Törvényszék már megállapította a megtámadott ítélet 54., 63. és 72. pontjában, a Tanács az 1024/2013 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt feladatok tekintetében kizárólagos hatáskört ruházott az EKB-ra, amelyek esetében e rendelet 6. cikke megengedi a nemzeti hatóságok általi decentralizált végrehajtást az SSM keretében, az EKB felügyelete mellett, az e 6. cikk (4) bekezdésének első albekezdése értelmében vett kevésbé jelentős hitelintézetek vonatkozásában, valamint e feladatok közül bizonyos feladatok tekintetében, ezzel párhuzamosan az EKB kizárólagos hatáskörébe utalva az említett 6. cikk (4) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „különleges körülmények” fogalmának tartalmi meghatározását, amelynek végrehajtására a 468/2014 rendelet 70. és 71. cikkének elfogadásával került sor.

- 50 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése szerint egy olyan hitelintézet kevésbé jelentőssé minősítése, mint amilyen a Landeskreditbank, amelynek teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd EUR-t, attól a feltételtől függ, hogy az e rendelkezés értelmében vett különleges körülmények indokoltá teszik, hogy ilyennek minősítsék.
- 51 E tekintetben a Landeskreditbank tévesen állítja, hogy a Törvényszék az arányosság elvét figyelmen kívül hagyva értelmezte az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdését és a 468/2014 rendelet 70. cikkét.
- 52 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 66–85. pontjában e rendelkezéseket ezen elvet figyelembe véve értelmezte.
- 53 Így különösen a Törvényszék a megtámadott ítélet 68. pontjában helyesen emlékeztetett arra, hogy valamely intézkedés elfogadása során az ezen intézkedés arányosságára vonatkozó értékelést össze kell egyeztetni az uniós intézményeket esetlegesen megillető széles mérlegelési mozgástérrel (lásd ebben az értelemben: 2006. december 12-i Németország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-380/03, EU:C:2006:772, 145. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az 1024/2013 és a 468/2014 rendelet rendelkezései olyan döntéshozatali hatáskört ruháznak az EKB-ra, amely figyelembe veszi a ténybeli körülményeket, és ezek tekintetében arányos feltételeket szabnak. Így az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése szerint az olyan szervezet, amelyet nem lehet kevésbé jelentősnek minősíteni az e rendelkezésben meghatározott kritériumok alapján, mégis ilyennek tekinthető, ha a 468/2014 rendelet 70. cikkében meghatározott különleges körülmények ezt indokoltá teszik.
- 55 Az említett rendelkezések azt a helyzetet szabályozzák, amelyben a jelentős szervezet felett a nemzeti hatóságok által gyakorolt közvetlen prudenciális felügyelettel az 1024/2013 rendelet által követett célok jobban megvalósíthatók lennének, mint e szervezet EKB általi közvetlen prudenciális felügyeletével, vagy fordítva, azt a helyzetet szabályozzák, amelyben ez utóbbi felügyelet e célok megvalósítását nem tenné lehetővé annyira jól, mint az érintett szervezet említett hatóságok általi közvetlen prudenciális felügyelete.
- 56 Ellenben az 1024/2013 rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja alapján, amennyiben az a magas színvonalú felügyelet biztosításához szükséges, az EKB – az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére, vagy valamely illetékes nemzeti hatóság kérésére – bármikor úgy dönthet, hogy az e 6. cikk (4) bekezdésben említett hitelintézetek közül egy vagy több tekintetében minden vonatkozó hatáskörével közvetlenül él.
- 57 E rendelkezések különböző kritériumokra vonatkoznak, nevezetesen egyrészt a felügyelt szervezet jelentőssé minősítése nem helytálló jellegének kritériumára, másrészt pedig a releváns hatáskörök EKB általi gyakorlása szükségességének kritériumára.
- 58 Az említett rendelkezések összehasonlítása a megtámadott ítélet 62. pontjában a Törvényszék által az ezen ítélet 77. pontjában megfogalmazott értékelést támasztja alá, amely szerint az uniós jogalkotó azáltal, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikkében létrehozta az SSM-et, összehangolta a tagállamok uniós jog végrehajtásában betöltött szerepének figyelembevételét e rendelet céljainak teljesítésével.
- 59 Ebből következik, hogy az uniós jogalkotó figyelembe vette az arányosság elvét, és az EKB nem köteles arra, amint azt a Törvényszék is kiemelte a megtámadott ítélet 75. pontjában, hogy az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében szereplő kritériumok alkalmazása ellenére esetről esetre vizsgálja, hogy valamely jelentős hitelintézetnek nem kell-e a nemzeti hatóságok közvetlen felügyelete alá tartoznia azon okból, hogy azok jobban meg tudják valósítani e rendelet célkitűzéseit.

- 60 Következésképpen nem minősül téves jogalkalmazásnak az, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 80. pontjában úgy ítélte meg, hogy az „olyan sajátos ténybeli körülmények [...], amelyek alapján a felügyelt szervezet jelentőssé minősítése nem helyénvaló”, amelyek a 468/2014 rendelet 70. cikkének (1) bekezdésében szerepelnek, olyan sajátos ténybeli körülményekre hivatkoznak, amelyekből az következik, hogy a nemzeti hatóságok által gyakorolt közvetlen prudenciális felügyelet alkalmasabb e célok és elvek megvalósítására – különös tekintettel a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának szükségességére –, mint az EKB általi közvetlen prudenciális felügyelet.
- 61 A Törvényszék által elfogadott értelmezés megalapozottságát erősíti az a tény, hogy a 468/2014 rendelet 70. cikkének (2) bekezdése szerint az e rendelet 70. cikkének (1) bekezdésében, valamint az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második és ötödik albekezdésében említett „különleges körülmények” kifejezést szigorúan kell értelmezni.
- 62 Végezetül el kell utasítani azt az érvet, amely szerint az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése és a 468/2014 rendelet 70. cikke szerinti „különleges körülmények” fogalmának Törvényszék által elfogadott értelmezése gátolja e rendelkezések hatékony érvényesülését, mivel lehetetlenné teszi az ilyen körülmények fennállásának bizonyítását.
- 63 Amint ugyanis a főtanácsnok az indítványa 74. pontjában megjegyezte, semmi nem utal arra, hogy ez az értelmezés, amely megfelel az 1024/2013 és a 468/2014 rendelet szövegének és célkitűzéseinek, lehetetlenné tenné a Landeskreditbank számára, hogy az említett rendelkezések értelmében vett „különleges körülményekre” hivatkozhasson, és a létezésükről bizonyítékkal szolgáljon.
- 64 E körülmények között az e rendelkezések értelmében vett „különleges körülmények” fogalmának Törvényszék által elfogadott értelmezése nem minősül téves jogalkalmazásnak.
- 65 Következésképpen az első jogalap első részét el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvei

- 66 Az első jogalap második részében a Landeskreditbank előadja, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 101–112. pontjában nem ismerte el, hogy az EKB nyilvánvalóan tévesen értékelte a tényeket, ezen ítéletben tévesen alkalmazta a jogot.
- 67 Konkrétan a Landeskreditbank úgy véli, hogy a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia – a vonatkozó rendelkezések saját értelmezése alapján is – sajátos és tényszerű érvelését, valamint meg kellett volna győződnie arról, hogy az 1024/2013 rendelet célkitűzései az illetékes nemzeti hatóságok általi közvetlen prudenciális felügyelet révén jobban megvalósíthatók lettek volna-e, mint az EKB általi közvetlen felügyelet útján.
- 68 Továbbá a Landeskreditbank azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot még abban az esetben is, ha esetleg megvizsgálta azon érvelését, hogy a tevékenységét körülvevő jogi keretek és felügyeleti hatóságok sokfélesége indokolta a nemzeti hatóságok prudenciális felügyeletét.
- 69 Az EKB és a Bizottság vitatja a Landeskreditbank érvelését.

– A Bíróság álláspontja

- 70 Mivel a Landeskreditbank Törvényszék előtti érvelése – amint a megtámadott ítélet 87., 88., 102., 104. és 108. pontjából kitűnik – annak előadásából állt, hogy a német hatóságok által gyakorolt közvetlen prudenciális felügyelet elegendő volt az 1024/2013 rendelet célkitűzéseinek eléréséhez, valamint a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazásának biztosításához, és hogy az EKB általi közvetlen prudenciális felügyelet nem volt szükséges e tekintetben, a Törvényszék – tekintettel az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése és a 468/2014 rendelet 70. cikke értelmében vett „különleges körülmények” fogalmára vonatkozó értelmezésére, amelynek megalapozottsága megerősítést nyert a jelen fellebbezés első jogalapja első részének vizsgálata keretében – helyesen állapította meg, hogy ez az érvelés nem bír relevanciával.
- 71 Ráadásul azon kívül, hogy ez a Törvényszék előtt csak a válasz szakaszában merült fel, a Landeskreditbank azon egyszerű állítása, amely szerint a tevékenységét körülvevő jogi keretek és felügyeleti hatóságok sokfélesége miatt a nemzeti hatóságok általi prudenciális felügyelet az 1024/2013 rendelet célkitűzéseit jobban megvalósíthatná, mint az EKB által gyakorolt prudenciális felügyelet, nyilvánvalóan nem elegendő annak alátámasztásához, hogy ez utóbbi nem helyénvaló, és ez alapján a Törvényszék nem köteles annak vizsgálatára, hogy fennállnak-e esetleg az e rendelkezések értelmében vett különleges körülmények.
- 72 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 112. pontjában elutasította a Landeskreditbank arra alapított jogalapját, hogy az EKB nyilvánvalóan tévesen értékelte a tényeket.
- 73 Ebből következik, hogy az első jogalap második részét el kell utasítani.

Az első jogalap harmadik részéről

– A felek érvei

- 74 Az első jogalapjának harmadik részében a Landeskreditbank azzal érvel, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 140–142. és 149. pontjában tévesen ítélte úgy, hogy nem lehet felróni az EKB-val szemben, hogy nem élt mérlegelési jogkörével, és megsértette a tények vizsgálatára irányuló kötelezettségét, amikor irrelevánsként elutasította az érvelését.
- 75 Az EKB és a Bizottság vitatja a Landeskreditbank érvelését.

– A Bíróság álláspontja

- 76 Amint a jelen ítélet 70. pontjában megállapítást nyert, a Landeskreditbank Törvényszék előtti érvelése lényegében annak előadásából állt, hogy a német hatóságok által gyakorolt közvetlen prudenciális felügyelettel el lehetett érni az 1024/2013 rendelet célkitűzéseit, anélkül hogy az EKB általi közvetlen prudenciális felügyelet szükséges lett volna e tekintetben.
- 77 Márpedig, mivel ez az érv nem bír jelentőséggel az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése és a 468/2014 rendelet 70. cikke értelmében vett „különleges körülmények” fogalmának értelmezése során, amint a megtámadott ítélet 80. pontjából, valamint a jelen ítélet 50. és 51. pontjából következik, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 142. és 150. pontjában elutasította a Landeskreditbank negyedik jogalapját – amely azon alapul, hogy az EKB visszaélt a hatáskörével, mivel jogsértő módon nem gyakorolta a mérlegelési jogkörét –, és az ötödik jogalapját – amely azon alapul, hogy az EKB megsértette azon kötelezettségét, hogy meg kell vizsgálnia és figyelembe kell venni a jelen ügy összes releváns körülményét –, azon okból, hogy nem

lehet az EKB-val szemben felróni, hogy elutasította ezt az érvelést, vagy hogy nem vette figyelembe e 70. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor azokat a körülményeket, amelyek e rendelkezés szövegét tekintve nem relevánsak.

78 Ennélfogva az első jogalap harmadik részét el kell utasítani.

79 A fenti megfontolások alapján az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

80 A második jogalapja keretében a Landeskreditbank a vitatott határozat elferdítésére és az arra vonatkozó indokolási követelmények téves értékelésére hivatkozik.

81 E jogalap két részre oszlik.

A második jogalap első részéről

– A felek érvei

82 A második jogalap első részében a Landeskreditbank azzal érvel, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 31. és 34. pontjában elferdítette a vitatott határozatot tévesen hivatkozva annak indoklására, és utóbbit a saját indoklásával váltotta fel.

83 Így különösen a Landeskreditbank azzal érvel, hogy az említett határozatban nem szerepel az a kritérium, amely szerint a jelentős szervezetté minősítését csak azzal a feltétellel lehetett volna mellőzni, ha bizonyítást nyer, hogy az illetékes német hatóságok általi közvetlen prudenciális felügyelet az 1024/2013 rendelet céljainak jobb megvalósítását tette volna lehetővé, mint az EKB általi felügyelet.

84 Az EKB és a Bizottság vitatja a Landeskreditbank érvelését.

– A Bíróság álláspontja

85 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást a kérdéses jogi aktus természetéhez kell igazítani, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust meghozó intézmény érvelésének, oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2013. december 5-i Solvay kontra Bizottság ítélet, C-455/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:796, 90. pont; 2016. március 10-i HeidelbergCement kontra Bizottság ítélet, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16. pont).

86 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat olyan aktus, amelyet egy hitelintézet prudenciális felügyelete tárgyában az EKB fogadott el, amely széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik e tekintetben, mivel – amint az 1024/2013 rendelet (55) preambulumbekkezdése kimondja – a felügyeleti feladatokkal való felruházás jelentős felelősséget ró az EKB-ra az Unión belüli pénzügyi stabilitás védelmezése és felügyeleti hatásköreinek a leghatékonyabb és leginkább arányos módon történő gyakorlása tekintetében.

87 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá az indokolási kötelezettséget az adott ügy körülményei alapján kell értékelni, többek között a jogi aktus tartalma, a felhozott indokok jellege, valamint a címzetteknek vagy egyéb, a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett személyeknek a magyarázatokhoz fűződő érdekei alapján. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel

- bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (2013. december 5-i Solvay kontra Bizottság ítélet, C-455/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:796, 91. pont; 2016. március 10-i HeidelbergCement kontra Bizottság ítélet, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16. pont).
- 88 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1024/2013 rendelet 24. cikkének (1) bekezdése alapján az EKB felülvizsgálati testületet hoz létre az EKB által az e rendeletben rá ruházott jogkörben hozott határozatok belső adminisztratív felülvizsgálata céljából.
- 89 Az EKB e testületet az 1024/2013 rendelet 24. cikke alapján elfogadott 2014/360 határozatával hozta létre.
- 90 Az 1024/2013 rendelet 24. cikkének (7) bekezdése szerint az említett testület, ha az EKB által az e rendelet szerint hozott határozat felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztettek elé, miután döntött e kérelem elfogadhatóságáról, véleményt ad, és az új határozattervezet kidolgozása céljából az EKB felügyeleti testületéhez utalja az ügyet. A 2014/360 határozat 16. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati testület véleményében javaslatot tesz az eredeti határozat hatályon kívül helyezésére, egy azonos tartalmú határozattal történő felváltására, vagy egy módosított határozattal történő felváltására, és az utóbbi esetben a vélemény tartalmazza a szükséges módosításokra vonatkozó javaslatokat is. Az 1024/2013 rendelet 24. cikkének (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felügyeleti testület figyelembe veszi e véleményt, és haladéktalanul benyújtja az új határozattervezetet a Kormányzótanácsnak, amely hatályon kívül helyezi az eredeti határozatot, felváltja egy azonos tartalmú vagy egy módosított határozattal. Ha a Kormányzótanács tíz munkanapon belül nem emel kifogást, az új határozattervezet elfogadottnak tekintendő.
- 91 Ezenkívül az 1024/2013 rendelet 24. cikkének (9) bekezdése és a 2014/360 határozat 18. cikke szerint a felülvizsgálati testület véleményét, a felügyeleti testület által benyújtott új határozattervezetet és a Kormányzótanács által hozott határozatot meg kell indokolni, és azokról értesíteni kell a feleket.
- 92 Tehát az 1024/2013 rendelet 24. cikke, valamint a 2014/360 határozat rendelkezéseiből következik, hogy ezt a véleményt, ezen új határozattervezetet, valamint e határozatot ugyanazon intézmény, nevezetesen az EKB bocsátja ki, és azok az ezen intézmény által az 1024/2013 rendelettel ráruházott hatáskörök gyakorlása során hozott határozatokra vonatkozó ugyanazon belső adminisztratív felülvizsgálati eljárás keretébe illeszkednek, következésképpen ezek, amint a főtanácsnok az indítványa 98. pontjában is rámutatott, szervesen kapcsolódnak egymáshoz.
- 93 Következésképpen a Törvényszék helyesen járt el, amikor a vitatott határozatot a megtámadott ítélet 31., 34. és 128. pontjában a felülvizsgálati testület véleményét alapul véve vizsgálta meg, amelyről az 1024/2013 rendelet 24. cikkének (9) bekezdése és a 2014/360 határozat 18. cikke értelmében a Landeskreditbankot is értesítették.
- 94 A jelen esetben a Törvényszék megállapította, hogy a felülvizsgálati testület a 2014. november 20-án kibocsátott véleményében megállapította, hogy jogszerű az EKB 2014. szeptember 1-jén hozott határozata, amely az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében vett jelentős szervezetté minősítette a Landeskreditbankot, és hogy az EKB a vitatott határozattal hatályon kívül helyezte és felváltotta e határozatot, fenntartva ugyanakkor e minősítést.
- 95 Következésképpen a Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 125. pontjában megállapította, hogy a felülvizsgálati testület véleménye a megtámadott határozat háttérét képező tényállási összefüggés része, és az ennél fogva a jelen ítélet 87. cikkében hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján figyelembe vehető annak értékelése során, hogy e határozatot kellően megindokolták-e, nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 127. pontjában kimondta, hogy az 1024/2013 rendelet 24. cikkének (1) és

(7) bekezdéséből szükségképpen az következik, hogy miután az említett határozatot e véleménnyel összhangban fogadták el, e határozat ezt a véleményt követte, és az utóbbiban szereplő magyarázatok figyelembe vehetők annak vizsgálata során, hogy a vitatott határozatot kellően megindokolták-e.

- 96 Ezen összefüggésben szintén nem minősül téves jogalkalmazásnak az, hogy a Törvényszék annak vizsgálata céljából, hogy a megtámadott határozat indokolása megfelelő-e, a megtámadott ítélet 128. pontjában együttesen értelmezte e határozatot és a felülvizsgálati testület véleményét, és ez alapján úgy ítélte meg, hogy egyrészt az EKB úgy vélte, hogy csak abban az esetben állhatnak fenn különleges körülmények, ha az 1024/2013 rendelet céljai a nemzeti hatóságok közvetlen prudenciális felügyelete révén jobban biztosíthatók, másrészt pedig, hogy a Landeskreditbank nem bizonyította, hogy ez a feltétel az ő tekintetében teljesült.
- 97 E körülmények között a Törvényszék nem fordította el a vitatott határozatot.
- 98 A fentiekből következik, hogy a második jogalap első részét el kell utasítani.

A második jogalap második részéről

– A felek érvei

- 99 A második jogalap második részében a Landeskreditbank úgy véli, hogy mivel a Törvényszék elferdítette a vitatott határozat tartalmát, értékelési hibát is elkövetett azzal, hogy nem ismerte el, hogy e határozat nem tett eleget az uniós jog által megkövetelt indokolási követelményeknek.
- 100 A Landeskreditbank többek között úgy véli, hogy a vitatott határozat következetlen és ellentmondásos, nem jelöli meg az alapjául szolgáló indokokat, és nem tartalmazza az érvelése vizsgálatát, így ellentétben azzal, amit a Törvényszék állított, utóbbinak nem állt módjában vizsgálni e határozat esetében az indokok megalapozottságának jogszerűségét.
- 101 Az EKB és a Bizottság vitatja a Landeskreditbank érvelését.

– A Bíróság álláspontja

- 102 A második jogalap második részét mint hatástalant el kell utasítani, mivel azon a Bíróság által e jogalap első részének vizsgálatakor már elutasított feltételezésen alapul, hogy a Törvényszék elferdítette a vitatott határozat tartalmát.
- 103 A fenti megfontolások alapján a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 104 A harmadik jogalapjával a Landeskreditbank arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet eljárási hibát tartalmaz, amennyiben olyan szempontokat taglal, amelyek nem képezték az eljárás tárgyát.
- 105 A Landeskreditbank szerint azáltal, hogy a Törvényszék azzal az indokkal utasította el az érvelését, hogy ő nem arra hivatkozott, hogy a nemzeti prudenciális felügyelet az 1024/2013 rendelet célkitűzéseinek jobb megvalósítását tenné lehetővé, mint az EKB általi közvetlen felügyelet, noha e kritérium nem merült fel az EKB és a Törvényszék előtti eljárások során, a Törvényszék megsértette a meghallgatáshoz való jogot és a kontradiktórius eljárás elvét.

106 Ugyanez érvényes a megtámadott ítélet 111. pontjában szereplő kijelentésre, miszerint nincs a Baden-Württemberg tartományi hatóságok és a német szövetségi hatóságok között olyan megállapodás vagy összefogás, amely az egymás közötti együttműködést az EKB-val való együttműködésnél gördülékenyebbé tehetné.

107 Az EKB és a Bizottság vitatja a Landeskreditbank érvelését.

A Bíróság álláspontja

108 Először is nem lehet helyt adni a Landeskreditbank azon érvének, amely szerint nem merült fel az eljárás során az a kritérium, amely az 1024/2013 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének második albekezdése és a 468/2014 rendelet 70. cikke (1) bekezdésének értelmében vett különleges körülmények fennállására utalhat, vagyis hogy az 1024/2013 rendelet célkitűzéseit jobban meg lehetne valósítani a nemzeti hatóságok általi közvetlen prudenciális felügyelettel, mint az EKB általi közvetlen prudenciális felügyelet révén.

109 Ugyanis, amint a főtanácsnok az indítványa 116. pontjában megjegyezte, a keresetlevélből és az ellenkérelemből világosan kitűnik, hogy a felek a Törvényszék előtt vitatták az említett kritériumot, így a Landeskreditbank meghallgatáshoz való jogát, valamint a kontradiktórius eljárás elvét tiszteletben tartották.

110 Továbbá, amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 129. pontjában megállapította, a Landeskreditbank első jogalapjának elemzése, amelyet a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására hozott fel, azt mutatja, hogy a Landeskreditbank meg tudta érteni az EKB érvelését, és vitatni tudta azt e jogalap keretében, a Törvényszék pedig vizsgálni tudta a vitatott határozat indokai megalapozottságának jogszerűségét.

111 Ezenkívül a Törvényszék az előtte megtartott tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

112 Másodszor a megtámadott ítélet 111. pontjában szereplő azon kijelentéssel kapcsolatban, hogy nincs a Baden-Württemberg tartományi hatóságok és a német szövetségi hatóságok között olyan megállapodás vagy összefogás, amely az egymás közötti együttműködést az EKB-val való együttműködésnél gördülékenyebbé tehetné, elegendő megjegyezni, hogy ezzel a kijelentéssel a Törvényszék csupán annak megállapítására szorítkozott – a Landeskreditbank által a válasz szakaszában előterjesztett azon érvre válaszolva, miszerint a tevékenységét körülvevő jogi keretek és felügyeleti hatóságok sokféleségét tekintve a német hatóságok általi prudenciális felügyelet alkalmasabb a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazásának biztosítására, mint az EKB által gyakorolt prudenciális felügyelet –, hogy azt igazoló konkrét bizonyítékok hiányában, hogy a nemzeti hatóságok egymás közötti együttműködése gördülékenyebb lett volna, mint az EKB-val való együttműködés, ezt az érvet mint megalapozatlant el kellett utasítani.

113 Következésképpen a Törvényszék nem sértette meg a Landeskreditbank meghallgatáshoz való jogát és a kontradiktórius eljárás elvét.

114 E körülményekre figyelemmel a harmadik jogalapot el kell utasítani.

115 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 116 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdésével összhangban, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 117 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint, amely az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 118 A Landeskreditbankot, mivel peresztes lett, az EKB kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségei, valamint az EKB és a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbankot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások